Ч. 48. Середа 15 (2) марта 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Проби угоди мадярско-румуньскої. — З угорского сойму. — Положенє в Альбанії. — Англійско-французкє порозуміне.

Політичне положенє помимо розпочатя нарад в посольскій палатї ще не виразне і неясне. Парляментарні сторонництва глядять на становища супротивних сторонництв і ґрупують ся відповідно спільности інтересів. Поки що можна замітити, що Нїмцї, Поляки, Італїянцї, буковиньскі Русини і Румуни будуть творити парляментарну більшість. Про становище Слав. Унії не можна ще нічого певного сказати. Між Чехами і Словінцями заострив ся спір, викликаний часописями і тому становище одних і других ще непевне, хоч можна вже замітити деяке наближенє обох сих сторонництв до правительства. Розходить ся тепер лише о то, чи Слав. Унія в цїлости, чи Чехи і Словінцї яко єї складові части зближать ся до правительства.

Підставою такого зближеня Чехів до правительства могло би бути тілько порозумінє між Чехами і Нїмцями. Як ми вже зазначували, відзивали ся і з ческого і з нїмецкого боку голоси про конечність порозуміня ческо-нїмецкого, а з того можна вносити, що небавом почнуть ся знов переговори. Речинець тих переговорів повинні означити міродатні чинники в Празї.

Відносини в державній радї вимагають конечно рішеня, бо переведенє фінансової і податкової реформи і войскового закона потребує певної і сильної більшости парляментарної, а ся обставина може вплинути на прискоренє праских переговорів, щоби довести до ческо-нїмецкого порозуміня. Очивидно що таке порозумінє не може настати зараз. Першим кроком до сего був би розем, котрий зближив би оба табори в державній радї до себе і допоміг до утвореня парляментарної сильної більшости.

Проби до порозуміня з Румунами в Угорщинї веде ґр. Тиса дальше і предложив провідникам Румунів новий начерк, на основі котрого могло би дійти до порозуміня між Румунами а правительством ґр. Кіна. Сей начерк обіймає такі точки: 1. Правительство готово Румунам при найблизших виборах до угорского сойму признати 40 виборчих округів, взглядно полишити 40 мандатів до сойму. 2. Правительство запоручає уживанє румуньского язика всїм Румунам в суді і в адміністраці окремим законом. 3. Науки релїгії будуть уділяти румуньским дїтям в угорских державних школах румуньскою мовою. 4. Розпорядженє міністра просьвіти, котрим введено обовязкову науку мадярскої мови в усїх віроісповідних румуньских школах, буде знесене. 5. Всї полїтичні процеси против Румунів будуть застановлені а всї за політичні провини засуджені Румуни будуть помилувані.

В угорскім соймі ухвалено банкове предложенє і закон про побір новобранців. Можна сподївати ся, що в угорскім соймі починають ся спокійнїйші часи. Як доносить „Esti Ujsag“, відбували ся послїдними часами части наради Юштівцїв що до дальшої їх тактики. Поручено Юштови, щоби він сам обзнакомив ся з бажанями сторонництва і обдумав тактику. Юшт сам про себе був тої гадки, що довше не можна вже проволїкати почину боротьби.

Тимчасом ґр. Батиянї був тої гадки, що Юштівцї повинні всю свою силу зберегти до боротьби при нагоді реформи войскового закона і поставити iunctim сего предложеня з виборчою реформою. До того часу треба спокійно ждати, бо предложенє про побір новобранців не має більшого значіня. Більшість Юштівцїв висловила погляд, що сторонництво, анї при буджетї анї при предложеню про новобранцїв не повинно рішучо виступати.

В Альбанії положенє дуже грізне для молодотурецкого сторонництва і турецкого пра-

---

9)

Дещо з технїки.

Написав — К. Вербин.

(Дальше).

Попереду виділи ми, як відбуває ся фабрикация фляшок. В той сам спосіб роблять також т. зв. бутлї та скляні баньки, в котрих держить ся н. пр. більша скількість бензини або якогось квасу. Коли видимо перед собою величезну бутлю або який великий слій і погадаємо собі, що тоті скляні посудини треба видувати, то аж не хоче ся вірити, що то міг один чоловік зробити. Звідки стало єму тілько сил, щоби видути із скла таку величезну баньку? Бо хоч і то правда, що деякі видувачі, коли надують ся при роботї, то лице у них виглядає тоді мов маленька диня, то все-таки ще за слаба з них машина, щоби видути таку бутлю або баньку. Отже при помочи пари можна то легко зробити. Такий майстер від скляних баньок видуває їх насамперед в звичайний спосіб; відтак бере в рот трошки води і пускає єї крізь дутку у видуту вже трошки але ще дуже горячу баньку. В баньцї робить ся з води пара і в одній хвили роздуває єї ще більше, а майстер надає їй відповідного виду при помочи форми з глини.

В подібний спосіб роблять ся також цилїндри на лямпи. Насамперед видуває ся подовгасту баньку як на фляшку а відтак треба єї конець відрізати та оставшу часть розрізати на дві половини і береги зашлїфувати. При тій роботї треба двох робітників. Оден видуває баньку, а другий розрізує єї при помочи полуміни і диямнту або окремої машини до того. Так може оден робітник нарізати на день 2000 цилїндрів.

В найновійших часах, коли із скла зачали виробляти такі предмети, які давним Фенікіянам певно не були би й приснили ся, придумано також і всїлякі дуже ориґінальні способи до того. Таких шиб виставових, які нинї видимо по склепах, а котрі коштують по 400 до 600 корон, або таких величезних зеркал, як бувають нинї, давнїйше також нїхто не знав. Як же зробити таку величезну, скажім скляну плиту, котра була би не лиш така велика але й така рівненька і гладонька, як то потреба? Здавало би ся, що то річ дуже проста: виливають розтоплене скло на зелїзні столи і розвалковують. Але й в тім то головна річ, як виливати.

До набираня розтопленого скла з печи служить окремий прилад. Єсть то величезний лївар, зроблений з зелїза, а виложений в серединї шамотовою масою. Лївар той єсть на долинї скісно притятий, а на горі має рурку, крізь котру можна заглянути до середини і видїти, кілько там набрало ся розтопленої скляної маси. На вершку того лївара єсть також прилад, крізь котрий можна пускати стиснений воздух. Прилад той висить на великім кранї (бузьок — рід підойми), котрий, коли потреба, підсуває ся до печи і лївар спускає ся в розтоплену масу. До обслуги того приладу треба одного чоловіка. Він отвирає вентиль в лївари, щоби до него могла набічи розтоплена маса; відтак витягає з печи, підсуває на стіл і випускає із него розтоплену масу за помочию тисненя воздуха.

Та й до видуваня уживають тепер також відповідних приладів. Бо коли нинї роблять такі скляні баньки, що містять в собі кількадесять лїтрів або такі реклямові фляшки, що завбільшки хлопа і містять в собі 120 лїтрів, то ніякий майстер навіть і при помочи пари не годен би видути такої фляшки. Видуванє за помочию машини то також в своїм роді штука. Годї нам тут то зовсїм докладно описувати і мусимо обмежити ся лиш на деяких загальних чертах. Отже насамперед виймають ліваром відповідну скількість розтопленої маси з печи і пускають єї на велику зелїзну плиту, на котрій насамперед розвалковують єї, а щоби не стікала боками, то обставляють відповідними рамами. Відтак крізь один або кілька отворів під сподом в тій плитї пускають стиснений воздух і скляна маса зачинає здувати ся. Коли зараз з самого початку пустять сильну струю воздуха, то баня в горі видує ся і на самім вершку зробить ся найтонша. Тепер обертають тоту плиту з рамами на другий бік так, що надуте скло звисає на долину і підкладають під него першу форму, котра спочиває на дручку і дає ся крутити на всї боки. Машина дує дальше і скло пристає до стін форми і так набирає виду тої форми. Пізнїйше ту форму віднимають — она дає ся розклада-

вительства. Можна сподівати ся, що розгорить ся страшною полуміню ворохобня з початком весни. Побоюють ся там оружних нападів на молодотурецких урядників і офіцирів. До великого роздратованя в Альбанії причинила ся в посольскій палаті чинна знєвага альбаньского провідника Ісмаїла Кемаля великим везиром, а до того оден з молодотурецких послів ударив его в лице. Як запевняє оден високий дипльомат, Альбанцї уоружені новітним оружєм, а нема сумнїву, що зірвуть ся до повстаня в порозуміню з иншими невдоволеними народностями Туреччини.

Наслїдком пригоди в посольскій палаті становище великого везира Гаккі-паши захитане, бо альбаньскі посли рішучо домагають ся его усуненя, а тимчасом молодотурецке сторонництво намагає ся втихомирити се, щоби не доводити до кризи.

Від коли анґлійско-француске порозуміне заключено, вертає безнастанно під дискусию праси питане, чи обіймає оно також мілїтарні з'обовязаня. Що до тої точки не можна було доси мати нїякої певности.

Питаний про ту справу перед 4 лїтами Клемансо викрутив ся многозначними словами „може бути“. Праса ж француска мовчала про ту справу, вказуючи тим на те, що й она не знала що є на річи; але рівночасно накликувала Анґлїю до реорґанїзації армії.

„Temps“ дав недвозначно до зрозуміня, що без виповненя того бажаня Франциї зависить, як Французи будуть задивлювати ся на вартість союза з Анґлїєю.

Супротив Европи старали ся у Франциї все удержувати пересьвідчене, що між републикою а Анґлїєю є умова, яка накладає на обі сторони обопільні мілїтарні обовязки. Однако з анґлійскої сторони нїчого не було відомо про таку умову.

Аж в послїдних часах виявило ся, що між Анґлїєю а Францию нема доси войсковоі конвенциї. Именно в анґлійскім парляменті підсекретар державний Мек Кенна іменем правительства відповів на інтерпеляцию, чи є яка мілїтарна умова між Анґлїєю і Францию, що такої умови нема і навіть треба сумнївати ся, чи ведуть ся в тій справі які небудь переговори.

То само випливає з голосів француской праси як „Liberté“ і инших, котрі обговорюючи відзив Мек Кенна кажуть, що між Анґлїєю і Францию є умова лише що до співдїланя фльот, але не сухопутної армії. Франция супротив того домагає ся настїйчиво від Анґлїї, аби зреорґанїзувала свою сухопутну армію, бо инакше цїлий анґлійско-французкий союз не має значіня і обі держави не можуть рішучо виступити в справі европейскої полїтики.

Новинки.

Львів, дня 14-го марта 1911

— **Іменованя і перенесеня.** Пан Мінїстер скарбу іменував управителїв податкових: Йоахіма Блємера, Фр. Сувальда і Брон. Будзіньского стар. управителями податковими для округа службового кр. Дирекциї скарбу у Львові. — П. Мінїстер справедливости переніс судиїв повітових між иншими: дра Юл. Лопушаньского в Глинянах до Самбора, Йону Візенберга Городенцї до Стрия та іменував судиями повітовими судиїв між иншими: Вол. Оробкевича в Щирци для Янова; Романа Черлюнчакевича в Сяноцї для Скалата; Евг. Дзеровича в Бурштинї для Яблонова; Евг. Янкевича в Дрогобичи для Зборова; Вол. де Шіллїнґ Сїнгалевича в Перемишлянах для Глиниян; Вол. Пискозуба в Надвірній для Збаража; Ром. Крогулецкого в Перемишли для Товмача, дра Вол. Маркевича в Рогатинї для Микулинець і Ів. Ґамоту в Болехові для Городенки.

— **Торжества Шевченкових роковин у Львові.** Минулої недїлї відбула ся торжественна Академія присьвячена памяти Т. Шевченка, в сали „Народного Дому“. Перший відчит мав виголосити проф. др. Смаль Стоцкий, однак занедужав і не міг прибути. Другий відчит виголосив др. Колесса, третий др. Щурат. Відтак слїдував реферат артиста-маляра Івана Труша на темат „Шевченко як маляр у лїтературі“. Четвертий і послїдний реферат виголосив др. Ст. Людкевич на темат „Шевченкові поезиї в музицї“.

По рефератах слїдували привіти. Перший привіт виголосив буковиньский парляментарний посол др. Єротей Пігуляк від „найменшої части української землї“, від Буковини і від 220 буковиньских українських товариств. Відтак ред. Яр. Весоловский відчитав привіти, які наспіли з ріжних сторін України. Вельми характеристичні були ті привіти і годить ся хоч в части навести їх тут дословно. Так відкликнула ся київска українська громада слїдуючим привітом:

Привіт від київского українського громадяньства Тов. „Просьвіта“ у Львові: „Привіт вам, братя, від київского українського громадяньства! Вітаємо вас з тим сьвятом, що урядилисьте на пошанування півстолїтних роковин смерти нашого величного Кобзаря Тараса. Гадали й ми достойно сьвяткувати сей день у Київі, як подобало відсьвяткувати его в найбільшому осередкові України. Гадали ми, Кияне, сьвяткувати в Київі в купі з вами, гадали, що гостї з України Галицкої нададуть нашому врочистому сьвятови — поважної краси й величности. Гадали в купі висловити думки про значіня Проповідача найкрасших дум України і в купі проставити его поєднаню піснею нашою. — Та живемо „на нашій, несвоїй землї“ і через те не справдилось бажання наше: заказано приймати вас на нашому київскому сьвятї, обмежено без краю наше слово на тому сьвятї. Надто тяжко чинити тую волю і через те зважено красше зовсім відмовити ся від сьвяткуваня величного дня. Нехай сьвяткують ті, що мають змогу!

Характеристичний привіт наспів з Канева, де як звістно знаходить ся над Днїпром могила Шевченка: „З могили Шевченка засилаєм сердечний привіт вірним синам української нациї. Честь і слава вам, ми душею з вами. Радуйте ся, веселїть ся; ми тут плачем!“

Неменше характеристичний єсть привіт з Чернигова (прикрашений гарною орнаментикою): Витаючи братів Галичан у день 50-лїття роковин смерти смерги великого Українця, чернигівскі Українцї приєднують ся до величного сьвята, що єсть такий український край, де ми маємо змогу вільно і величаво сьвяткувати память свого ґенїя. Витаємо Галичину, де в усїх обсягах житя розвинено та поширено українську ідею, вклоняємо ся великій працї своїх братів, що високо піднесли національний прапор і віримо, що незабаром настане час, коли вся соборна Україна, по всїх своїх містах і селах, зможе вільно та урочисто сьвяткувати память свого Великого Сина.

— **Львівский руский театр в Коломиї** під дирекциєю Йосифа Стадника, в сали „Каси щадничої“.

В середу дня 15 марта с. р. новинка гостинний виступ Ф. Лопатиньскої „Травіята“, опера в 4 діях Й. Вердія.

В четвер дня 16 с. м. „Паливода“, комедия зі співами і танцями в 4 діях Карпенка-Карого.

В пятницю, дня 17 с. м. „Міра Ефрос“.

— **Чи не нужда тому причиною.** Заліщицкий повіт має після послїдної конскрипциї 76.326 жителїв. В 1900 р. мав той повіт 77.641 жителїв, отже населене того повіта за послїдних 10 лїт зменшило ся о 1.315 душ. Характеристичне єсть, що на се зменшене в цїлім повіті

ти на части — а підставляють другу та викінчують остаточно цїлу роботу.

Оглянувши фабрикацию дутого скла, годилось би зайти ще до тих відділів фабрики, де виробляють плоске скло і прасоване. В гутї, де виробляють плоске скло, отже н. пр. шиби, там набирають звичайно черпачкою (у великих фабриках лїваром) розтопленої маси і виливають єї на велику плиту, котрою можна потрясати і від того розтоплена маса розпливає ся поволи а відтак єї розвалковують і пересувають на другу плиту, на котрій остигає. За помочию прасованя скла у відповідних до того формах виробляють множество всїлякої посудини, котра виглядає иноді мов би кришталева шлифована. В той спосіб роблять всїлякі мисочки, тарельчики, склянки і т. п. з витисненими на них цьвітами, звіздками і т. п. взірцями — посудина дуже гарна а заразом і дуже дешева а длятого й в моді у біднїйших людий.

А тепер перенесім ся в инші сторони, на полудне, в вижини Туринґского лїса в Німеччинї, до села Лявша, що лежить на кінци бічної зелїзницї, котрою їде ся з міста Кобурґа на північний схід. Сїльце се лежить на вузкій долинцї межи стрімкими стїнками так, що творить майже лиш одну довгу улицю, по боках котрої стоять хатки криті лупком. Аж в найновійших часах появили ся й на сусїдних узбічах хороші, муровані після нової моди доми, знак, що великий всесьвітний рух зачинає вже обнимати навіть найдальші гірскі закутини. Саме при гостинци стоїть тут скляна гута, в котрій як день так віч горить огонь і веде ся робота. З гути виходять женщини з великими кошами на плечах а тоті коші повні довгих, тоненьких скляних рурок. Немало з тих женщин іде таки простїсенько на дворець зелїзницї і розвозять свій материял по сусїдних місцевостях, де мужчини потребують тих рурок на материял до своїх робіт. Тут і там можна крізь вікно побачити ґазову полумінь над столом, при котрім сидить майстер з одним або й двома челядниками і виробляють з тих скляних стебел всїлякі річи як пацьорки, прикраси на різдвяну ялинку, термометри, скляні очи для людий і ляльок, для воскових фіґур і випханих звірят. Цїле село то одна велика фабрика всїляких дрібних скляних виробів, які розходять ся по цїлім сьвітї а на котрі майже нїхто не звертає уваги. Бо й кому захотїлось би над тим роздумувати, хто і як зробив то очко, яке вилетїло з розбитої ляльчиної головки. А історня сего села сягає дальше як трийцять лїт тому назад. Якісь два приятелї, один Ґрайнер а другий Міллєр, оба робітники з скляної гути, зайшли в сї сторони а знайшовши тут добрий пісок та дешеве топливо, постановили взяти ся до виробу скла і заложили тут першу гуту. Від тої пори аж доси Лявша не перестала бути важним місцем фабрикациї скла і всїляких виробів з него.

Зайдім же тут до гути і придивім ся, що тут виробляють. Найважнїйшим виробом суть тут безперечно ті рурочки, що служать за материял до всїляких виробів домашного промислу. Спосіб їх вироблюваня інтересував би хиба лиш якого фаховця. Цікавійший єсть виріб тих ріжнобарвних скляних кульочок, котрі можна иноді побачити і у нас по склепах з забавками а котрі призначені для дїтий до забави. Кульки ті зачато виробляти яких шїсдесять лїт тому назад а причину до того подав яхат, з котрого тодї роблено такі кульки до забави, котрі однак показали ся за дорогі. Майстрам в Лявша прийшло тодї на гадку, чи не могли би они робити подібні кульочки зі скла, то був не злий інтерес, бо люди купували би їх дуже радо. Однак трудно було зробити кульочку. Пробовано насамперед робити дві половинки а відтак зліплювати їх разом. Коли не удало ся, придумано такі ножицї, котрих обі половини зроблені мов дві жмені. Того приладу уживають ще й нинї. Майстер стає коло печи і коли з неї зачне висувати ся скляна розтоплена лїсочка, він тне єї згаданими ножицями і пускає їх в бочку зі студеною водою. Коли відтак виймить кульку з води і она готова. Кульочок тих виробляють річно за 400 тисячів марок.

(Дальше буде).

вплинув виключно лиш заліщицкий округ судовий, в котрім населене зменшило ся за той час о 2.009 душ, підчас коли в судовім окрузі Тлусте число населене збільшило ся о 394 душ. Нема здаесь ні найменшого сумніву, що на се зменшене населеня вплинула велика нужда, котрої причиною страшне роздроблене ґрунтів селяньский і пиятство, що знов потягнуло за собою еміґрацию селян. — Подібне зменшене населеня, хоч не в такій мірі, показало ся і в Борщівщині. Після послідної конскрипциї має борщівский повіт 108.990 душ, підчас коли в 1900 р. мав 109.220 душ; отже тепер єсть в сім повіті о 230 душ менше. На се зменшене вплинув знов виключно лиш округ повітовий Мельниця, де єсть тепер о 687 душ менше як було перед десяти роками: Округ повітовий Борщів виказує о 457 душ більше як в 1900 р.

— **Загадочна справа.** В Гвіздци знайдено адвоката др. Корнфельда з простріленою головою кулею з бравнінґа. Під ту пору був у него в гостині один офіціянт судовий. Є підозріне, що смерть не наступила наслідком самоубийства, але звичайного убийства в цїли рабунку, бо при покійнім не знайдено квоти 1000 корон, яку він того дня мав при соб .

— **З зелізниці.** З причини переповнения ладівні в Лисиничах здержує ся від дня 14 до 23 с. м. приймане возових наборів до тої ладівні.

— **З Харкова.** Харківске громадяньство на великому Тарасовому сьвяті єднаєть ся серцем, почутям з закордонними братями бажаючи, щоб „наша правда не пропала, щоб наше слово не вмирало“. — В імени українського громадяньства упорядники Шевченківского сьвята — *Кость Бич Лубеньский, Христа Алчевска, Микола Міхновский*

— **Дрібні вісти.** Дня 15 с. м. відбуде ся в Перемишли в маґазинах товарових ліцитация невідобраних товарів. — П. Мария Шальботова дала знати на поліцию, що син єї Йосиф, котрому дала 180 кор., щоби зложив їх на книжочку в касї ощадности, щез без сліду. — З сіний дому „Народ. Торгов.“ в Ринку ч. 36 забрав якийсь любитель скринию з сірничками і зробив „Народ. Торговли“ шкоду на 80 кор. — За крадіж цьвітів на Личаківскім кладовищи арештовано 16-лїтну Станиславу Доробецівну, котра забирала цьвіти приниесені у вазонах.

— **З судової салї.** В неділю закінчила ся перед судом присяжних розправа против Здислава Кадлевича і Володислава Бояка, котрі в осени минулого року допустили ся крадежий в кількох місцевостях в Галичині. На основі вердикту судиїв присяжних засудив трибунал Кадлевича на 7 лїт тяжкої вязниці обостреної що 14 днів постом а Бояка на 5 лїт тяжкої вязниці обостреної постом що 14 днів. Обох віддав трибунал під надзір поліцийний. Крім того засудив трибунал Петра Максимова за куповане крадених річий на 4 місяці вязниці а Марию Котляржову за набуване річий підозріного походженя на 50 к. грошевої кари або 5 днів арешту. — Вчера розпочала ся перед львівским карним судом розправа против Юліяна Петрашевского, злодія караного вже кілька разів, котрий до спілки з якимсь Ліпіньским, котрий втїк, добув ся в ночи на 1. серпня 1910 р. до комнати Едварда Рехтера і витягнув зпід подушки портфель, в котрім була готівка 16.000 кор. і векслї на 160.748 кор., дальше перстїнь з брилянтом, вартости 4610 кор., золоту шпильку до краватки, вартости 2300 кор. і спинки до маншетів вартости 1500 кор., годинник і палиця зі золотою ручкою. Крім того обжаловані о злочин участи в крадежи Ів. Липка, сторож; Розалія Марковска, зарібниця; А. Зависляньска; Генр. Хіиґер, годинникар; Нафтула Брів, золотар; Шміла Островер, помічник канцелярский і Йойна Гершдерфер. Розправа потягне ся кілька днів.

Телеґрами.

Відень 14 марта. Комісия фінансова вибрала до субкомітету податкового в місце п. Ґломбіньского п. Коритовского.

Петербург 14 марта. Запалене легких на котре занедужав міністер Сазонов, не розширяя ся. Недужий перебув ніч спокійно.

Петербург 14 марта. „Бірж. Ведом.“ довідують ся в міністерстві справ заграничних, що послідна нота Хіни викликала тут лихе враженє. Хіна робить знов трудности в справі утвореня росийских консулятів. Небавком мають настати дуже поважні події.

Петербург 14 марта. З посеред професорів університету московского, котрі подали ся до димисиї, 13 усунено з уряду.

Норфольк 14 марта. 24 компанія побережної артилєриї відійшла до Ґальвестон, де дожидають вже 3 відділи карабінів машинових.

Ню-Йорк 14 марта. Секретар державний для справ войскових заявив, що не думає, щоби американьскі войска вступили до Мехіка. Стало би ся то лиш тоді, коли би Мехіко не дало достаточноі охорони заграничній власности.

Надіслане.

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарні Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Ціна одного примірника 1 К 50 с.

— **Рускі диктати** до шкільної і приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене виданє — Ціна 80 сот. і 5 сот. на опаску почтову. —

— **Подорож довкола землї,** весела товариска гра для науки і забави. Видане Руского Тов педаґоґічного у Львові. Ціна 1 К 50 с.

Оповіщене.

Подаю сим до відомости всїм інтересованим, що від пять (5) лїт занимаюсь копанем керниць (студень) з бетоновими рурами. Роботу мою виконую скоро в кождій порі року і для цїлковитого вдоволеня властителя керниці.

Піднимаюсь виконати і вставити рури до керниці до 50 метрової глубини. Рівнож обовязуюсь ся направити і викінчити розпочаті а недокінчені і зіпсовані керниці иншими а не фаховими майстрами. Близших пояснень і інформаций на жадане подаю устно і письменно.

Іван Лесюк

господар в Ковалівці, п. п. Яблонів коло Коломиї.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2·30, 8·55, 1·15, 1·30, 8·40, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2·15, 5·40, 10·30.
З Черновець: 12·20, 5·45*), 8·05, 10·21**, 2·05, 5·53, 6·35, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2·00, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·45, 3·55, 6·04, 8·25, 8·40, 2·45, 3·15, 6·55, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·16, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: 2·50, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави рускої лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, 2·31, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·57 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

В друкарнї В. Левиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).